

FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

Posudek bakalářské práce Zuzany Kollarčíkové
Vedoucí práce: PhDr. Olga Nádvorníková, PhD.
Oponent: PhDr. Sylva Nováková, Ph.D.
Ústav románských studií FF UK

Název bakalářské práce: Les formes des questions en français parlé

Obsah práce. Předmětem předkládané bakalářské práce je analýza typů vyjadřování otázky ve spontánní mluvené francouzštině.

Formální aspekty práce. Strukturace práce je jasná a přehledná (část teoretická a část empirická), přičemž autorka účinně posiluje koherenci textu vnitřními odkazy nejen na kapitoly, ale také na čísla příkladů. Komplexnost uvažování o dané problematice odráží poznámkový aparát. Jazykové chyby a překlepy jsou spíše vzácné (občas shody – *les situation* str. 63, *les sections suivante* str. 45, *les questions qui nous ont intéressées* str. 47 aj. nebo pravopis: *appelation* str. 40 aj. nebo jiné: *intonation intonative*, str. 62).

Bibliografické odkazování pomocí autora a roku je systematické; u disertační práce L.-L. Meyersové by však bylo vhodné uvést, že se jedná o online zdroj (pokud tedy autorka nezískala přístup k tištěné verzi).

Hodnocení obsahu práce a náměty k diskusi.

V teoretické části autorka prokazuje bezpečnou znalost problematiky a terminologie, a rovněž schopnost porozumět i pokročilejším odborným publikacím na dané téma (typ otázky SVQ, disjonction elliptique aj.), pouze v českém resumé je třeba upozornit na nahrazení otázky *doplňovací* otázkou *doplňující*. (Kromě toho není možné tvrdit, že tázací zájmeno *que* „posiluje“, „renforce“ částici *est-ce que*, str. 57 dole). Teoretická část práce je ústrojně propojena s částí empirickou, např. pomocí srovnání s výsledky výzkumu provedeného Gadetovou (viz např. str. 54 – podobné závěry ohledně výskytu částice *est-ce que*).

Je třeba ocenit samostatnost a originalitu provedeného výzkumu, protože zvolený přístup umožňuje autorce pozorovat skutečně spontánní okurence zkoumaného jevu, což bylo záměrem práce; navíc díky přímé účasti na komunikační situaci má autorka přístup k extra-lingvistickým a pragmatickým informacím, které jí umožňují správně interpretovat nejen *deixi* a celou situaci, ale také různé objektivní i subjektivní komunikační faktory (např. vztah mezi mluvčími aj.). Cenou za spontánnost analyzovaných výskytů a za přímou účast na komunikaci je absence nahrávek daných jevů; zejm. posouzení fungování intonace ve zkoumaném vzorku proto zůstává jen velmi přibližné. Na tento problém autorka opakovaně upozorňuje a bere je v analýzách v úvahu (např. str. 35 nebo 38).

Právě detailní posouzení pragmatických aspektů otevřelo cestu detailním komentářům a interpretacím některých výskytů (např. na str. 55 nebo na str. 43). Kromě pragmatických faktorů se jako relevantní ukazují také faktory syntaktické (délka věty – str. 59). Naopak u sociolingvistického faktoru pohlaví mluvčích nejsou výsledky dostatečně průkazné, ačkoli na tyto rozdíly autorka systematicky poukazuje; zejm. by bylo vhodné zvážit vyhodnocování

tendencí založených na výskytech v řádu jednotek (např. tabulka na str. 63 nebo text na straně 56 nahoře). Vyvozování závěrů z těchto omezených dat je problematické.

Zatímco pragmatické faktory (např. formální/neformální situace) poskytují v práci průkazné výsledky, větší opatrnost by byla vhodná při formulování silných závěrů u jevů s nižším počtem výskytů, např. u tázacího determinantu *quel* – analýza příkladu (80) je sice zajímavá, ale tvrdit, že toto tázací slovo „mizí“ z mluvené francouzštiny (str. 59) je unáhlené.

Předkládanou bakalářskou práci považuji za zdařilou a předpokládám, že autorka bude schopna při obhajobě reagovat na uvedené připomínky, proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **v ý b o r n ě**.

V Praze dne 8. 6. 2016

PhDr. Olga Nádvorníková, PhD.